

Geniálne riešenie JUDr. Krajníkovej: STOP kovidovým neprávostiam „NA JEDEN KLIK“ - VYHLÁSIŤ KOVIDOVÉ AKTY ZA NULITNÉ!

- editor007 | 6. března 2024

SLOVENSKO: Dôvod je jednoduchý: tieto akty sú skutočne NULITNÉ. V PIATOK DŇA 1.3.2024 SA USKUTOČNILO ROKOVANIE POSLANCA A ZÁSTUPCU VLÁDY PETRA KOTLÁRA S POZVANÝMI PRÁVNICKMI NA TÉMU KOVIDOVEJ NEPRÁVOSTI. BOLA SOM JEDNÝM Z TAKTO POZVANÝCH PRÁVNICKOV, A ODBORNE TO ZASTREŠIL JUDr. ŠTEFAN HARABIN, KANDIDÁT NA PREZTIDENTA.

Ustálili sme si, že riešenie kovidových neprávosti a represálií nespočíva v amnestii na priestupky, čomu som sa venovala v predchádzajúcich článkoch, pretože tento krok by zlegitimizoval de iure neexistujúce priestupky, a z obetí represálií by sa navždy stali páchatelia a z páchatelov ctihodní úradníci. Pritom situácia je opačná.

Riešenie kovidových neprávosti a represálií spočíva vo vyhlásení NARIADENÍ HLAVNÉHO HYGIENIKA a UZNESENÍ VLÁDY, vydaných z dôvodu tzv. Pandémie Covid-19 (ďalej aj „kovidové akty“), za NULITNÉ.

Tým sa stanú NULITNÉ aj kovidové priestupky, výpovede zo zamestnaní, vylúčenie zo škôl, vyhodenie od lekára, z nemocníc, z obchodov... t. j. „ZNULITNIA“ sa všetky následky vzišlé z nerešpektovania kovidových opatrení (neprekrytie dýchacích ciest, nepreukázanie sa negatívnym testom Covid-19, zákaz vychádzania a pod.), a napravia sa kovidové krivdy.

Zároveň sa tým postaví základ pre zodpovednosť politikov a úradníkov, ktorí tie NULITNÉ akty vydávali, vynucovali a šikanovali nimi celú spoločnosť.

Zároveň sa tým tiež postaví základ pre náhradu škody dotknutým subjektom.

Pracovne som to nazvala „RIEŠENIE na JEDEN KLIK“.

Téme závadnosti kovidových nariadení sa venujem od začiatku mojich verejných aktivít, 25.9.2020, kedy som ako advokáta vystúpila voči kovidovej agende, za čo mi Slovenská advokátska komora pozastavila výkon advokácie, šikanovala v 18 disciplinárnych konaniach a po dvoch rokoch vyradila zo zoznamu advokátov bez toho, aby o tom vydala rozhodnutie Predsedníctva Slovenskej advokátskej komory. O tejto téme budem viac informovať v nasledujúcich článkoch, pretože súvisí to s tým, že komora bola jedným z článkov kovidovej mafie spojenej aj s Kolíkovu a Lipšicom. Otvorím pozadie celej zločineckej skupiny, zloženej z funkcionárov komory, advokátov, policajtov, prokurátorov, sudcov..., ktorí sa na tomto podieľali, a budú to veľmi prekvapujúce fakty, ktoré sa udiali. Pre tento deep systém som bola a dodnes som tak nebezpečná, že ma rozpracovali na všetkých štruktúrach justície. Aj o tom bol môj únos policajtmi v auguste 2023 z Hlavnej ulice v Košiciach...

Vráťme sa naspäť k téme, kde dňa 1.3.2024 sa uskutočnilo rokovanie na úrovni poradcu vlády pre šetrenie kovidových neprávosti Petra Kotlára a právnikov, ako odbornej verejnosti, na čo som bola prizvaná.

Obsahom rokovania boli dve témy.

1. Vysporiadanie sa s vecou do minulosti, čo znamená zosúladenie už existujúceho nezákonného stavu so zákonom, ku ktorému došlo titulom právnych aktov úradu verejného zdravotníctva SR a vlády SR, vydaných z dôvodu tzv. PANDÉMIE COVID-19,

a

2. Riešenie problematiky do budúcnosti, čo znamená skvalitnenie právnej úpravy ochrany verejného zdravia, civilnej ochrany a bezpečnosti štátu, aby sa nezákonnosť nezopakovala.

Mojou témou bola otázka č. 1, týkajúca sa minulosti, a to návrh čo najúčinnnejšej nápravy na celoplošnej úrovni, t. j. zrušenia nezákonných aktov úradu verejného zdravotníctva a predchádzajúcej vlády, vydaných z dôvodu tzv. pandémie Covid-19, čo sa dotkne všetkých začatých, prebiehajúcich a skončených administratívnych a súdnych konaní vrátane tzv. kovidových priestupkov a trestných činov, a tiež exekučných konaní o vymáhanie pokút a nárokov týmto titulom, a odškodnenie občanov postihnutých nezákonným stavom.

Témou č. 2 sa zaoberala kolegyňa.

K téme č.. 1. som predložila N Á V R H na celoplošné zosúladenie nezákonného stavu titulom ničotných aktov Úradu verejného zdravotníctva SR a uznesení vlády SR so zákonom, vydávaných v čase a v súvislosti s tzv. Pandémiou Covid-19, zastavenie ich aplikovania a vynucovania, a odškodnenie poškodených subjektov.

Ide o účinný model vyriešenia problematiky „jedným klikom“, čo znamená, že jedným právnym mechanizmom sa celoplošne odstráni nezákonnosť titulom všetkých kovidových aktov.

Týmto mechanizmom je vyhlásenie aktov za NULITNÉ. Nulita znamená, že akt de iure nebol nikdy vydaný, de iure neexistuje od počiatku. Uvedené má za následok generálnu nápravu každej ďalšej, súvisiacej skutočnosti, počnúc začatými, prebiehajúcimi a skončenými administratívnymi a súdnymi konaniami, vrátane exekučných konaní o vymáhanie pokút pre tzv. kovidové priestupky a súvisiace nároky až po otázky zodpovednosti a náhrady škody dotknutých subjektov.

Keďže predmetné akty sú objektívne NULITNÉ, pretože majú takto podstatné vady, iné právne čisté riešenie neexistuje.

NÁVRH v plnej verzii, ktorý obsahuje aj právny rozbor ďalších právnych nedostatkov, čo je z hľadiska práva veľmi významné, aj s podstatnými prílohami niektorých sporných právnych aktov, prikladám za príspevok. Konám tak po nepríjemných skúsenostiach, kedy moje dielo, pozostávajúce z mojich právnych argumentov, skladaných prácne od počiatku kovidu, kde-kto vykráda a ako plagiátor používa ako svoje vlastné argumenty, a dokonca to aj dopĺňa vlastným pokriveným záverom. Teší ma, že najmä kolegovia používajú moje rozumy, avšak patrí sa uviesť, kto je autorom, aj keď názor alebo myšlienku inak „preskladá“ (autor diela si svoje dielo vždy pozná, aj keď bude obalené do pozlátky).

A kto prichádza s čistým úmyslom, prispeje tak na moju prácu, ktorá sleduje celospoločenský úžitok.

NÁVRH V PLNEJ VERZII - PRE STIAHNUTIE KLIKNÚŤ NA OBRÁZOK:

NÁVRH - OBSAH NÁVRHU V STRUČNEJ VERZII:

Nulita kovidových aktov spočíva na nasledovných okolnostiach:

Dňa 11.3.2020 na tlačovej konferencii Svetovej zdravotníckej organizácie (ďalej aj „WHO“) v Ženeve

jej generálny riaditeľ v súvislosti s ochorením Covid-19 uviedol, že organizácia dospela k záveru, cit.: „Covid-19 môže byť charakterizovaný ako pandémia“.

Dňom 11.3.2020 slovenské tlačové agentúry a iné médiá začali vydávať správy, že generálny riaditeľ WHO vyhlásil, resp. WHO vyhlásila, pandémiu Covid-19.

Takto napr. tlačová agentúra SITA vydala článok s názvom, cit.: „Koronavírus je pandémia, vyhlásila Svetová zdravotnícka organizácia“.

Text článku:

Svetová zdravotnícka organizácia (WHO) v stredu vyhlásila v súvislosti so šírením nového koronavírusu, ktorý spôsobuje respiračné ochorenie COVID-19, globálnu pandémiu.

Šéf WHO **Tedros Adhanom Ghebreyesus** uviedol, že organizácia je „veľmi znepokojená alarmujúcou úrovňou šírenia“ vírusu a „alarmujúcou úrovňou nečinnosti“.

„Rozhodli sme sa preto vyhlásiť v súvislosti s ochorením COVID-19 pandémiu,“ povedal na stretnutí v Ženeve. „Všetky štáty môžu zmeniť priebeh tejto pandémie, a to monitorovaním, testovaním, liečením, izoláciou a mobilizáciou svojich ľudí,“ vyjadril sa.

Svetová zdravotnícka organizácia však neuviedla skutkový fakt, že *koronavírus je pandémia*, ani právny fakt, že rozhodla sa pandémiu vyhlásiť. Uviedla iba domnienku, že Covid-19 môže byť charakterizovaný ako pandémia. Z hľadiska práva nejde o vyhlásenie pandémie.

WHO *de facto* ani *de iure* pandémiu nevyhlásila.

Ohýbaním však domnienky o možnej pandémii do tvrdeného faktu o vyhlásení pandémie bol vytvorený fiktívny stav a naratív, že WHO vyhlásila pandémiu

Covid-19. Táto dezinformácia bola šírená cez médiá a sociálne siete, a *de facto* tak pandémiu vyhlásili médiá.

Dňa 11.3.2020 bola pandémia Covid-19 „vyhlásená“ médiami

Dokument ÚVZ SR - Pandemický plán pre prípad pandémie v Slovenskej republike, bod 1., písm. f), znie, cit.: „Pandémiu vyhlasuje Svetová zdravotnícka organizácia“.

V skutočnosti však nie je žiadna právna norma, žiadne zmluvné dojednanie, žiadne oprávnenie ani žiadny právny nástroj, t. j. žiadna právna forma, akou WHO vyhlasuje pandémiu. To preto, že **WHO nemá oprávnenie vyhlásiť pandémiu**. Práve z tohto dôvodu v súčasnosti prebieha proces o uzavretie pandemickej zmluvy medzi Európskou úniou a WHO, aby takúto právomoc WHO mala.

Preto generálny riaditeľ dňa 11.3.2020 na tlačovke v Ženeve nevyhlásil pandémiu, ale uviedol **domnienku**, že Covid-19 **možno charakterizovať ako pandémiu**. Z hľadiska práva nejde o akt vyhlásenia pandémie Covid-19.

Povedať, že: **„Covid-19 môže byť charakterizovaný ako pandémia“** a **vyhlásiť pandémiu Covid-19** sú tak právne odlišné fakty, ako vyhlásiť rozsudok o vine pre zabitie, alebo iba spoza stola senátu konštatovať, že úmrtie môže byť charakterizované ako zabitie. Ak má byť Pandémia Covid-19 právnym základom právnych aktov, musí byť vyhlásená právne účinným spôsobom.

**WHO dňa 11.3.2020 nevyhlásila Pandémiu Covid-19, pretože
WHO nemá právomoc vyhlásiť pandémiu, pretože
WHO nemá právny nástroj ani formu vyhlásenia pandémie**

**...áno, až takú šialenú hru hrali všetky politické kruhy s „plebsom“
vrátane vlády a prezidentky Slovenska**

Ak má byť Pandémia Covid-19 právnym základom právnych aktov, musí byť vyhlásená právne účinným spôsobom. To však neexistuje.

Napriek tomu Slovenská republika vydávala a vyhlasovala právne akty na **právnom** základe **vyhlásenej** pandémie Covid-19, ktorú však Svetová zdravotnícka organizácia nevyhlásila. Pandémia Covid-19 *de iure* neexistovala a všetky právne akty vydané na jej základe sú **nulitné**.

Tieto právne akty navyše zasahovali do základných práv a slobôd takým spôsobom, aký zákon a ústava ani nepozná, dokonca ich zakazujú medzinárodné dohody, ktorými je Slovenská republika viazaná, kde hlavný hygienik a vláda si sami tvorili a dotvárali takéto pseudopovinnosti a zákazy.

SKUTKOVÝ STAV:

1. Právne akty ÚVZ SR

Úrad verejného zdravotníctva SR, za ktorý konal hlavný hygienik SR, vydal:

- od 12.3.2020 do 14.10.2020 Opatrenia na ochranu verejného zdravia pod označením „OLP“ na skutkovom a právnom základe (podľa úvodnej vety aktu), cit.: *„z dôvodu vyhlásenia mimoriadnej situácie na území Slovenskej republiky vládou Slovenskej republiky uznesením vlády Slovenskej republiky č. 111 z 11.03.2020 a pandémie ochorenia COVID-19 vyhlásenej dňa 11. 03. 2020 generálnym riaditeľom Svetovej zdravotníckej organizácie“*,
- od 15.10.2020 Vyhlášky na nariadenie opatrení na skutkovom a právnom základe (podľa úvodnej vety aktu), cit.: *„z dôvodu pandémie ochorenia COVID-19“*.

Zároveň, týmito aktami ukladal povinnosti a obmedzenia, ako:

- izolácia všetkých prichádzajúcich osôb na územie Slovenskej republiky v štátnom zariadení za účelom odobratia biologického materiálu na laboratórne testovanie na Covid-19,
- zákaz vychádzania bez prekrytia horných dýchacích ciest, a neskôr povinnosť prekrytia horných dýchacích ciest,
- zákaz vstupu do priestorov prevádzok a zamestnávateľa bez negatívneho výsledku testu biologického materiálu na Covid-19, alebo bez prekonania tohto ochorenia, alebo očkovania proti nemu,
- registrácia osôb vrátane občanov pri vstupe na územie Slovenskej republiky vyplnením elektronického formulára pre účely dodržiavania izolácie alebo karantény,

čo je **nezlučiteľné s Ústavou**. To preto, že takéto povinnosti a obmedzenia základných práv a slobôd neexistujú v zákone, a Úrad verejného zdravotníctva, ako správny orgán a rozpočtová organizácia ministerstva zdravotníctva, ich s poukazom na čl. 13 ods. 1 písm. a), ods. 2 Ústavy, § 4 ods. 3 zákona č. 400/2015 Z. z. o tvorbe a vyhlasovaní právnych predpisov, uložiť a upraviť nemôže. Táto kompetencia patrí výlučne **zákonodarnému orgánu** podľa čl. 72 Ústavy.

Z Nálezu Ústavného súdu SR zo dňa 8.12.2021 sp. zn. PL. ÚS 4/2021 vyplýva, že *formálnym predpokladom určenia povinností, a medzi práv a slobôd je, že úprava je vydaná vo forme zákona*.

Z Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 10.12.2014 sp. zn. PL. ÚS 10/2013 vyplýva, že vláda ani ministerstvá a iné orgány štátnej správy nemôžu vydať všeobecne záväzný právny predpis upravujúci spoločenské vzťahy, ktoré neboli upravené zákonom. Všeobecne záväzným právnym predpisom orgánu výkonnej moci nemožno upraviť spoločenský vzťah vo väčšom rozsahu než ustanovuje zákon, ani spôsobom odporujúcim zákonu.

2. Uznesenia vlády SR

Vláda Slovenskej republiky vydala dňa 30.9.2020 uznesenie č. 587, č. 268/2020 Z. z., ktorým **vyhlásila núdzový stav** bez uvedenia dôvodu. (!) Ústavný súd pod vedením Ivana Fiačana sa s tým „vysporiadal“ tak, že je to v poriadku. Ide o tak závažný nedostatok, akoby súd vydal rozsudok bez uvedenia vecného dôvodu (či pre rozvod, alebo náhradu škody, alebo neplatnosť úkonu a pod.).

Vláda si bola vedomá chyby, preto následne uznesením zo dňa 17.3.2021 č. 160, č. 104/2021 Z. z., ho precizovala tak, že núdzový stav bol vyhlásený z dôvodu ohrozenia života a zdravia osôb **v príčinnej súvislosti so vznikom pandémie**. Nie je určené, akej pandémie, môžeme sa iba podľa **médií** domnievať, že pandémia Covid-19.

Zároveň, týmto uznesením č. 160 vláda obmedzila slobodu pohybu a pobytu **zákazom vychádzania**, čo je **nezlučiteľné s Ústavou**. To preto, že **zákaz vychádzania v čase núdzového stavu neexistuje**, a vláda, ako výkonný orgán, ho s poukazom na čl. 13 ods. 2 Ústavy určiť nemôže. Nielenže uznesením, ktoré nie je vykonávacím predpisom, ale ani nariadením. Táto kompetencia patrí výlučne **zákonodarnému orgánu** podľa 72 Ústavy.

Uvedené vyplýva aj z **Nálezu Ústavného súdu SR zo dňa 27.2.1997, sp. zn. PL. ÚS 7/96** cit.: „Výkonná moc sa môže uplatniť normatívnou činnosťou podľa čl. 120 ústavy alebo podľa čl. 123 ústavy. Podľa čl. 120 ods. 1 ústavy: „Na vykonanie zákona a v jeho medziach môže vláda vydávať nariadenia.“

Rozsah normotvornej právomoci vyplývajúcej zo splnomocnenia vlády je však obmedzený nielen podmienkami uvedenými v čl. 120 ods. 1, ale aj ďalšími ustanoveniami ústavy. Podľa čl. 13 ods. 2 ústavy: **Medze základných práv a slobôd možno upraviť za podmienok ustanovených touto ústavou len zákonom.**

Podľa citovaných ustanovení ústavy vláda teda nariadením nemôže ustanoviť medze základných práv a slobôd, nemôže tieto práva a slobody obmedziť, či už určením povinností alebo akokoľvek inak. **Ústavné splnomocnenie podľa čl. 120 ods. 1 teda nedovoľuje vláde obmedziť práva upravené v Druhej hlave ústavy.**

Ak vláda nariadením ustanoví podmienky obmedzujúce základné práva a slobody, nekoná iba nad rámec úpravy podľa čl. 120 a čl. 2 ods. 2 ústavy, ale zároveň uplatní svoju normotvornú pôsobnosť spôsobom, ktorý nie je v súlade s čl. 13 ods. 2 a 3 ústavy, lebo svojím nariadením upraví otázky, ktoré ústava dovoľuje regulovať jedine zákonom.

Zároveň tieto akty, ako uznesenia vlády, ktoré majú byť všeobecne záväzné iné akty podľa § 13 písm. e) zákona č. 400/2015 Z. z. o tvorbe právnych predpisov, nie sú podpísané žiadnou vecne príslušnou a oprávnenou osobou podľa čl. 13 ods. 1 Rokovacieho poriadku vlády SR, čím trpia **nedostatkom ich vydania v zákonom ustanovenej forme**, a sú aj preto NULITNÉ.

Súčasne, tieto uznesenia vydané podľa kompetenčného zákona č. 575/2001 Z. z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy, **nie sú všeobecne záväzné právne predpisy** podľa čl. 123 Ústavy SR v spojení s § 1 ods. 1 zákona č. 400/2015 Z. z., ale iné akty podľa § 13 písm. e) cit. zákona, ktoré zaväzujú toho, koho sa podľa § 15 cit. zákona v zmysle obsahu týkajú, a tým **nie sú subjekty súkromného práva** (fyzické a právnické osoby).

PRÁVNÝ STAV:

Z uvedených skutočností vyplýva, že nariadenia Úradu verejného zdravotníctva SR a uznesenia Vlády SR, sú vydané z dôvodu **vyhlásenia pandémie Covid-19**.

WHO však Pandémiu Covid-19 nevyhlásila. To preto, že WHO nemá právomoc ani právny nástroj ani právnu formu pandémie vyhlásiť.

Keďže však právne akty stoja vo svojej úvodnej vete na vyhlásenej pandémii Covid-19 alebo v príčinnej súvislosti s ňou, dokonca (!) Pandemický plán, ktorým sa Slovenská republika riadila, deklaruje, že WHO pandémiu vyhlasuje, pandémie musela byť *de iure* vyhlásená, a keďže fakt je ten, že nebola, právne akty trpia **nedostatkom právneho základu** a tým aj **nedostatkom právomoci konajúceho orgánu** vydať ich na tomto základe.

Všetky Opatrenia a Vyhlášky na nariadenie opatrení ÚVZ SR a všetky uznesenia vlády vrátane vyhlásenia núdzového stavu, vydané z dôvodu pandémie Covid-19, ktorá *de iure* neexistuje, trpia nedostatkom právneho základu pandémie Covid-19 a tým aj nedostatkom právomoci úradu verejného zdravotníctva a vlády vydať ich, a sú **NULITNÉ**.

Zároveň, povinnosti ukladané týmito aktami nie sú uložené zákonom, ako ani obmedzenia základných práv a slobôd určené týmito aktami, nie sú upravené zákonom, čím aj pre tento dôvod trpia nedostatkom právneho základu a sú **NULITNÉ**.

V Zbierke zákonov Slovenskej republiky sa **n e n a c h á d z a** zákon, ktorý upravuje medze slobody pohybu a pobytu tak, že zakazuje pohyb a pobyt na verejnosti bez prekrytia dýchacích ciest, ani ktorý ukladá povinnosť prekrytia horných dýchacích ciest, ani ktorý ukladá izoláciu všetkým prichádzajúcim na územie Slovenskej republiky a navyše za účelom odobratia im biologického materiálu na laboratórne testovanie ochorenia, ani ktorý obmedzuje a zakazuje prístup k základným právam a slobodám bez negatívneho výsledku testu nútene odobraného biologického materiálu na testovanie, alebo bez prekonania konkrétneho ochorenia, alebo očkovanie proti nemu, ani zákon ukladajúci povinnosť elektronickej registrácie občana pri vstupe na územie Slovenskej republiky a následnej izolácie či karantény.

V Zbierke zákonov Slovenskej republiky sa **n e n a c h á d z a** ani zákon, ktorý upravuje medze slobody pohybu a pobytu tak, že v čase núdzového stavu zakazuje vychádzanie.

Keďže všetky Opatrenia a Vyhlášky na nariadenie opatrení ÚVZ SR a všetky uznesenia vlády vrátane vyhlásenia núdzového stavu **trpia nedostatkom už (!) právneho základu vyhlásenej pandémie Covid-19**, nemohli byť pre tento dôvod alebo v jeho príčinnej súvislosti vôbec vydané, a tento dôvod nulity je právne podstatným a primárnym pre vyhlásenie ich nulity. ***De iure* tieto akty neexistujú.**

PRÁVNA NÁPRAVA:

Slovenský právny poriadok (nemá na rozdiel od českého právneho poriadku) univerzálny právny nástroj na vyhlásenie nulity právneho aktu (tak, ako má nástroj na vyhlásenie absolútnej neplatnosti právneho úkonu napr. zmluvy).

Štát však nemôže nevedieť rozhodnúť a nemôže nevedieť napraviť nezákonný stav. Už vôbec nie za situácie, kedy vedel nezákonný stav spôsobiť a poškodiť ľudské práva a slobody a ústavné zriadenie.

Slovenský právny poriadok pozná ***analogiu iuris***, kedy sa vec rieši na základe princípov právneho odvetvia a na základe všeobecných princípov a zásad platných pre celý pozitívny právny poriadok

Slovenskej republiky a celý systém pozitívneho práva Slovenskej republiky a to najmä ústavných princípov a zásad, a **analogiu legis**, kedy sa vec rieši aplikáciou právnej normy, ktorá reguluje prípad analogický a najpodobnejší riešenej veci, v danom prípade nulitu v zmysle znenia ustanovenia § 64 Daňového poriadku. Zároveň, analógia je vždy prípustná v procesnom práve a to nielen v procesných odvetviach a v procesných normách súkromného práva, ale aj v procesných odvetviach a v procesných normách práva verejného.

Ministerstvo zdravotníctva SR tak v danom prípade môže podľa analógie príslušných ustanovení Správneho poriadku a Daňového poriadku vyhlásiť nulitu de iure nulitných Opatrení a Vyhlášok na nariadenie opatrení ÚVZ SR, vydaných z dôvodu pandémie Covid-19, ktorá de iure nebola vyhlásená a de iure neexistuje, a rozhodnutie môže byť uznesením vlády oznámené vyhlásením v Zbierke zákonov Slovenskej republiky, čím sa stane všeobecne záväzným.

Rovnako podľa tejto analógie môže, na základe návrhu predsedu vlády osobitne ustanovená komisia, vyhlásiť nulitu de iure nulitných uznesení vlády SR vydaných v príčinnej súvislosti s neurčitou pandemiou, poťažne pandemiou Covid-19, ktorá de iure neexistuje, a rozhodnutie môže byť uznesením vlády oznámené vyhlásením v Zbierke zákonov Slovenskej republiky, čím sa stane všeobecne záväzným.

Keďže dotknutým subjektom vznikla NULITNÝMI aktami štátu minimálne **nemateriálna** ujma titulom **zásahu do ich viacerých základných práv a slobôd**, mal by štát zaručiť paušálnu satisfakciu vo výške minimálne 10 000 Eur poškodeným subjektom, ak si o náhradu požiadajú, príp. nájsť iný spôsob odškodnenia, ktorý by nevyvolal ďalšiu nepravosť. Táto otázka je v danom okamihu iba hrubým náčrtom, avšak je nevyhnutnou potrebou pre odstránenie krívd spôsobených štátom prostredníctvom **ničotných paaktov**.

Popri tomto nároku majú subjekty nárok aj na náhradu materiálnej škody vzniknutej v súvislosti s predmetnými nulitnými aktami.

S vyhlásením aktov za nulitné súvisí ďalej aj trestná a majetková zodpovednosť osôb, ktoré ich vydávali a vynucovali.

Pokiaľ vláda Slovenskej republiky vedela zaviesť nezákonný stav a poškodiť občanov a ústavné zriadenie, potom ho vie – a je povinná tiež napraviť (aj keď je zrejmé, že nie súčasná vláda stav zapríčinila).

Čo sa týka poškodenia ústavného zriadenia, tu iba stručne uvediem, že **ústavné zriadenie** je garantovaný systém rozdelenia a funkcií štátnych orgánov na zákonodarnú (parlament), výkonnú (vláda) a súdnu (súdy) právomoc, t. j. systém **parlamentnej demokracie**, v ktorej zákony prijíma, t. j. povinnosti ukladá a obmedzenia základných práv a slobôd upravuje iba **NÁRODNÁ RADA SR**.

Princíp demokratického a právneho štátu teda stojí na tom, že o základných právach a slobodách rozhodujú OBČANIA prostredníctvom NÁRODNEJ RADY (čl. 72 Ústavy), čo je zhmotnené v prijatých zákonoch, ktorými sa ukladajú povinnosti a určujú zákazy.. Vláda a iný štátny operát sú už iba úradníci, ktorí takto prijaté zákony, ako všeobecné normy, ďalej vykonávajú. Títo úradníci však sami povinnosti a obmedzenia základných práv neurčujú, vyberajú si ich iba zo zákonov. Ak tak urobia, dopúšťajú sa zneužívania právomoci verejného činiteľa formou prekročenia právomocí a tieto akty sú objektívne pre nedostatok ich zákonodarnej právomoci NULITNÉ.

V čase tzv. pandémie Covid-19 však **zákonodarnú** právomoc „prevzali“ hlavný hygienik, ktorý sám tvoril a ukladal vyššie uvedené pseudopovinnosti, ktoré neexistujú v zákone (prekrytie dýchacích ciest a ďalšie), a vláda, ktorá určila zákaz vychádzania v čase núdzového stavu, čo rovnako neexistuje

v zákone. Ústavné zriadenie formou **parlamentnej demokracie** bolo tak zničené, kde povinnosti a zákazy (obmedzenia základných práv a slobôd) ukladali a upravovali štátni úradníci. Dodnes v spoločnosti platia ich tieto **krivé de iure NULITNÉ akty**, pričom súdy sa nimi ďalej nehanebne spravujú, dokonca **ohýbajú právo** tak, že je to v poriadku. A to sú tie všetky exekúcie titulom inak NULITNÝCH kovidových paaktov hlavného hygienika a vlády.

Kedže ale všetky tieto právne akty boli vydané na právnom dôvode **Pandémie Covid-19**, ktorá *de iure* neexistovala, ide o **generálny dôvod ich NULITY**, ktorej vyhlásenie je jednoduchým a účinným riešením protiústavného stavu na Slovensku a nápravy formou odškodnenia občanov.

Následnou je otázka **obchádzanie zákona**, t. j. vydávanie právnych aktov simulovaním právneho základu Pandémie Covid-19, ako aj **prekračovanie právomocí** hlavného hygienika a jednotlivých členov vlády, t. j. ukladanie povinností a zákazov, ktoré nie sú určené zákonom, ako aj ich **vynucovanie** ďalšími subjektami štátneho aparátu, čo je už otázka trestno-právnej a majetkovej zodpovednosti týchto osôb.

ZÁVER:

Kedže kovidové akty hlavného hygienika SR a vlády SR sú de iure NULITNÉ AKTY, právne čisté riešenie je iba ich vyhlásenie za NULITNÉ

Tým sa postaví základ pre generálnu nápravu každej ďalšej, súvisiacej otázky, počnúc začatými, prebiehajúcimi a skončenými administratívnymi a súdnymi konaniami, vrátane exekučných konaní a vymáhania pokút pre tzv. kovidové priestupky a súvisiace nároky až po otázky zodpovednosti páchatel'ov za tento stav a náhrady škody dotknutým subjektom.

V situácii, keď sú už poškodené ľudské práva a ústavné zriadenie nemožno diskutovať, ako sa to nedá urobiť, ale ako sa to dá (!) urobiť

Na záver je vhodné doplniť, že po Slovensku sa šíri informácia, že „majiteľ Slovenska“ na tejto „pandémii“ zarobil cca 100 miliónov Eur. Točil sa biznis súkromných spoločností so štátom ohľadne rúšok, respirátorov, testov, vakcín.... Vláda s prezidentkou doslova **dolovali ľudský materiál**, predávali ho na výskum, a ďalší - neznámy materiál do ľudí pichali. Na realizovanie tohto biznisu smrti prijímali **NULITNÉ akty** - pretože riadne sa ani prijať nedali, keďže šlo o nehumánne „regulácie“ v rozpore aj s medzinárodným právom. Všetko to robili fiktívne, a ľudia sa prispôbovali v mene hesla „*Nebáť sa na Slovensku zomierať*“. Tieto monštrá sa na ľuďoch bavili a zarábali na nich. Začalo to rúškami iba na 2 týždne, a dnes ľudia ako hrušky zo stromu padajú po „vakcínach“, ktoré boli maskotom predávané ako sloboda.

AUTOR: JUDr. Krajníková

[ZDROJ: PT Kurier](#)